

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 51

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 57
22 lutego 2014

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
	I <i>Rezolucje, zalecenia i opinie</i>	
	ZALECENIA	
	Europejski Bank Centralny	
2014/C 51/01	Zalecenie Europejskiego Banku Centralnego z dnia 23 stycznia 2014 r. zmieniające zalecenie EBC/2011/24 w sprawie wymogów sprawozdawczości statystycznej Europejskiego Banku Centralnego w zakresie statystyki zagranicznej (EBC/2014/2)	1
<hr/>		
	III <i>Akty przygotowawcze</i>	
	Europejski Bank Centralny	
2014/C 51/02	Opinia Europejskiego Banku Centralnego z dnia 19 listopada 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie porównywalności opłat za prowadzenie rachunku płatniczego, przenoszenia rachunku płatniczego oraz dostępu do podstawowego rachunku płatniczego (CON/2013/77)	3

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Rada

2014/C 51/03	Decyzja Rady z dnia 17 lutego 2014 r. w sprawie mianowania i zastąpienia członków Rady Zarządzającej Europejskiego Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego	9
--------------	---	---

Komisja Europejska

2014/C 51/04	Kursy walutowe euro	10
2014/C 51/05	Nowa strona narodowa obiegowych monet euro	11

Europejski Inspektor Ochrony Danych

2014/C 51/06	Streszczenie opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosków dotyczących decyzji Rady w sprawie zawarcia i podpisania umowy między Kanadą a Unią Europejską o przekazywaniu i przetwarzaniu danych dotyczących przelotu pasażera	12
--------------	--	----

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Komisja Europejska

2014/C 51/07	Komunikat Ministerstwa Środowiska Republiki Czeskiej zgodnie z art. 3 ust. 2 dyrektywy 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów	15
--------------	--	----

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

ZALECENIA

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

ZALECENIE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 23 stycznia 2014 r.

zmieniające zalecenie EBC/2011/24 w sprawie wymogów sprawozdawczości statystycznej Europejskiego Banku Centralnego w zakresie statystyki zagranicznej

(EBC/2014/2)

(2014/C 51/01)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 5 ust. 1 i art. 34 ust. 1 tiret trzecie,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2533/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące zbierania informacji statystycznych przez Europejski Bank Centralny⁽¹⁾, w szczególności art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 5 ust. 1 zdanie pierwsze Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanego dalej „Statutem ESBC”) zobowiązuje Europejski Bank Centralny (EBC), wspomagany przez krajowe banki centralne (KBC), do gromadzenia informacji statystycznych niezbędnych do realizacji zadań ESBC od właściwych władz innych niż KBC albo bezpośrednio od podmiotów gospodarczych. Artykuł 5 ust. 1 zdanie drugie stanowi, że w tym celu EBC współpracuje z instytucjami lub organami Unii, z właściwymi władzami państw członkowskich lub państw trzecich oraz organizacjami międzynarodowymi. Artykuł 5 ust. 2 stanowi, że KBC wykonują, w miarę możliwości, zadania określone w art. 5 ust. 1.

(2) Jeżeli zgodnie z zasadami na poziomie krajowym i ustalonymi praktykami podmioty sprawozdawcze przekazują niezbędne dane właściwym władzom innym niż KBC, władze te i odpowiednie KBC muszą ze sobą współpracować w celu zapewnienia realizacji wymogów staty-

stycznych EBC. Taka współpraca powinna obejmować ustanowienie stałej struktury przekazywania danych, chyba że osiągnięcie tego rezultatu zapewnia już ustawodawstwo krajowe. Obecnie wymóg ten dotyczy współpracy między Central Statistics Office w Irlandii a Banc Ceannais na hÉireann/Central Bank of Ireland oraz współpracy między National Statistics Office na Malcie a Bank Ċentrali ta' Malta/Central Bank of Malta. Ponadto w Finlandii Statistics Finland przejmie od dnia 1 stycznia 2014 r. od Suomen Pankki zadanie gromadzenia oraz sporządzania niezbędnych danych w zakresie statystyki zagranicznej. W celu spełnienia wskazanych powyżej wymogów statystycznych Suomen Pankki oraz Statistics Finland powinny z sobą współpracować.

(3) Biorąc pod uwagę konieczność skierowania zalecenia EBC/2011/24 do Statistics Finland oraz fakt, że EBC stworzy, będzie prowadzić i opublikuje na swojej stronie internetowej listę właściwych władz w państwach członkowskich, które zostały notyfikowane EBC przez odpowiednie KBC jako zaangażowane w gromadzenie lub sporządzanie statystyki zagranicznej i do których w przyszłości należy kierować zalecenie EBC/2011/24, zalecenie EBC/2011/24 powinno zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

DZIAŁ I

Zmiana zalecenia EBC/2011/24

Z dniem następującym po dniu publikacji niniejszego zalecenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dział IV zalecenia EBC/2011/24 otrzymuje brzmienie:

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 8.

„DZIAŁ IV

Przepisy końcowe

1. Niniejsze zalecenie zastępuje zalecenie EBC/2004/16 od dnia 1 czerwca 2014 r.
2. Odniesienia do zalecenia EBC/2004/16 należy rozumieć jako odniesienia do niniejszego zalecenia.
3. Niniejsze zalecenie jest adresowane do Central Statistics Office w Irlandii, National Statistics Office na Malcie, Statistics Finland w Finlandii oraz do innych właściwych władz, którym powierzony jest gromadzenie lub sporządzanie statystyki zagranicznej w państwach członkowskich i które znajdują się na liście właściwych władz, stworzonej i prowadzonej przez EBC i opublikowanej na stronie internetowej EBC.
4. Zaleca się, aby adresaci wykonywali niniejsze zalecenie od dnia 1 czerwca 2014 r. lub od dnia, w którym zostali

umieszczeni na liście właściwych organów, o której mowa w pkt 3, jeżeli data ta przypada po dniu 1 czerwca 2014 r.”.

DZIAŁ II

Adresaci

Niniejsze zalecenie jest adresowane do Central Statistics Office w Irlandii, National Statistics Office na Malcie oraz Statistics Finland w Finlandii.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 23 stycznia 2014 r.

Mario DRAGHI
Prezes EBC

III

(Akty przygotowawcze)

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

OPINIA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 19 listopada 2013 r.

w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie porównywalności opłat za prowadzenie rachunku płatniczego, przenoszenia rachunku płatniczego oraz dostępu do podstawowego rachunku płatniczego

(CON/2013/77)

(2014/C 51/02)

Wprowadzenie i podstawa prawna

W dniu 24 września 2013 r. Europejski Bank Centralny (EBC) otrzymał wniosek Rady o wydanie opinii w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie porównywalności opłat za prowadzenie rachunku płatniczego, przenoszenia rachunku płatniczego oraz dostępu do podstawowego rachunku płatniczego⁽¹⁾ (zwanego dalej „projektem dyrektywy”).

Właściwość EBC do wydania opinii wynika z art. 127 ust. 4 i art. 282 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ponieważ projekt dyrektywy zawiera przepisy mające wpływ na zadania Europejskiego Banku Centralnego polegające na popieraniu należytego funkcjonowania systemów płatniczych oraz na przyczynianiu się do należytego wykonywania polityk prowadzonych w odniesieniu do stabilności systemu finansowego, o których mowa w art. 127 ust. 2 tiret czwarte oraz w art. 127 ust. 5 Traktatu. Rada Prezesów przyjęła niniejszą opinię zgodnie z art. 17 ust. 5 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego.

1. Cel i treść projektu dyrektywy

W projekcie dyrektywy określono wspólne ramy unijne dotyczące ochrony praw konsumentów w związku z dostępem do rachunków płatniczych i korzystaniem z takich rachunków. Ramy te obejmować będą przepisy dotyczące wszystkich poniższych obszarów: a) przejrzystość i porównywalność opłat pobieranych od konsumentów w odniesieniu do rachunków płatniczych posiadanych przez nich na terytorium Unii⁽²⁾; b) usługi w zakresie przenoszenia rachunków płatniczych świadczone na rzecz konsumentów przez dostawców usług płatniczych⁽³⁾; c) prawo konsumentów przebywających legalnie na terytorium Unii do otworzenia podstawowego rachunku płatniczego oraz do korzystania z takiego rachunku na terytorium Unii niezależnie od przynależności państwowej lub państwa członkowskiego pobytu⁽⁴⁾; d) kwestie powiązane, takie jak wyznaczanie i zakres obowiązków właściwych organów oraz sankcje wobec dostawców usług płatniczych w przypadku niewywiązania się z obowiązków⁽⁵⁾.

2. Uwagi ogólne

Europejski Bank Centralny wyraża zdecydowanie poparcie dla projektu dyrektywy. W innych dotychczasowych przypadkach EBC przychylił się do wprowadzenia szczegółowych wymogów dotyczących przejrzystości transakcji finansowych w połączeniu ze skutecznym monitorowaniem zgodności z tymi wymogami w celu ułatwienia porównania różnych produktów i usług, a tym samym usprawnienia konkurencji pomiędzy podmiotami finansowymi⁽⁶⁾. Ponadto EBC propaguje wprowadzanie standardów jako środka

⁽¹⁾ COM(2013) 266 final.

⁽²⁾ Zob. rozdział II projektu dyrektywy.

⁽³⁾ Zob. rozdział III projektu dyrektywy.

⁽⁴⁾ Zob. rozdział IV projektu dyrektywy.

⁽⁵⁾ Zob. rozdział V i VI projektu dyrektywy.

⁽⁶⁾ Zob. pkt 2.4 opinii CON/2007/29, pkt 1.1 opinii CON/2012/103 oraz pkt 3 uwag ogólnych w treści opinii CON/2012/10. Wszystkie opinie publikowane są na stronach internetowych EBC pod adresem: <http://www.ecb.europa.eu>

ułatwiającego wykonywanie płatności transgranicznych⁽¹⁾. Wreszcie też należy wskazać, że projekt dyrektywy powinien zapewnić konsumentom łatwiejszy dostęp do rachunków płatniczych i przyczynić się do stworzenia ogólnounijnego obszaru płatności, który to cel EBC konsekwentnie wspiera⁽²⁾.

3. Uwagi szczegółowe

3.1. Zdefiniowane terminy

Terminy zdefiniowane w projekcie dyrektywy⁽³⁾ należy dostosować do terminologii dyrektywy 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (zwanej dalej „dyrektywą w sprawie usług płatniczych”) i rozporządzenia (UE) nr 260/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem SEPA”), o ile odejście od tej terminologii nie jest uzasadnione względami obiektywnymi. Dotyczy to w szczególności definicji terminów „trwały nośnik informacji” i „polecenie zapłaty”. Zastosowanie ujednoczonej terminologii w oparciu o dotychczasowe ustawodawstwo unijne dotyczące usług płatniczych poprawi spójność i ułatwi zrozumienie unijnych aktów prawnych. Ze względów jasności i spójności rozsądnym rozwiązaniem byłoby również, jak się wydaje, zdefiniowanie terminu „przeniesienie rachunku” poprzez proste odniesienie do usług świadczonych na podstawie art. 10 projektu dyrektywy⁽⁵⁾.

3.2. Wykaz usług objętych projektem dyrektywy i uprawnienia organów do uzyskiwania informacji

Wykaz podstawowych usług płatniczych objętych projektem dyrektywy powinien odzwierciedlać wybór usług płatniczych stanowiących co najmniej 80 % najbardziej reprezentatywnych usług płatniczych podlegających opłacie na szczeblu krajowym. Dalej idąca regulacja, nakazująca objęcie wykazem określonej liczby usług, może jednak okazać się środkiem nadmiernym. Ponadto należy doprecyzować, że właściwe organy są uprawnione do uzyskiwania od dostawców usług płatniczych informacji na temat zyskowności poszczególnych usług świadczonych w związku z rachunkami płatniczymi dla potrzeb zestawienia wykazu najbardziej reprezentatywnych usług płatniczych⁽⁶⁾. W związku z tym może zająć potrzeba wprowadzenia wymogów dotyczących prowadzenia szczegółowej sprawozdawczości, przy czym jednocześnie należy zapewnić prawo dostawców usług płatniczych do ochrony tajemnic handlowych przed konkurentami⁽⁷⁾.

3.3. Prawo do otworzenia podstawowego rachunku płatniczego – ograniczenie związane z walutą rachunku

W projekcie dyrektywy wprowadzono prawo konsumentów przebywających legalnie na terytorium Unii do otworzenia podstawowego rachunku płatniczego oraz do korzystania z takiego rachunku w dowolnym państwie członkowskim⁽⁸⁾. Brzmienie art. 15 projektu dyrektywy może jednak sugerować, że dostawcy usług płatniczych mogą zostać zobowiązani do otworzenia, na wniosek konsumenta, podstawowego rachunku płatniczego prowadzonego w walucie dowolnego państwa członkowskiego. Biorąc pod uwagę fakt, że wprowadzenie tak szerokiego wymogu może być niewykonalne z ekonomicznego punktu widzenia, wystarczy prawo do otworzenia rachunku płatniczego i korzystania z takiego rachunku ograniczyć do rachunków prowadzonych w walucie państwa członkowskiego, w którym zlokalizowany jest dany dostawca usług płatniczych⁽⁹⁾.

3.4. Współpraca transgraniczna

Wreszcie też należy wskazać, iż proponowany wymóg współpracy ze strony właściwych organów krajowych na terytorium danego państwa członkowskiego w celu zapewnienia skutecznego przestrzegania projektu dyrektywy⁽¹⁰⁾ powinien zostać rozszerzony o wymóg współpracy transgranicznej ze strony właściwych organów z różnych państw członkowskich. Ma to na celu wyeliminowanie takiego stopnia rozbieżności krajowych środków wykonawczych i praktyk, który zagrażałby celowi projektu dyrektywy polegającemu na zbliżeniu ustawodawstw i środków dla stworzenia w Unii jednolitego rynku usług świadczonych w ramach rachunków płatniczych⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ Zob. pkt 11 opinii CON/2001/34.

⁽²⁾ Zob. dyrektywę 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego (Dz.U. L 319 z 5.12.2007, s. 1).

⁽³⁾ Zob. art. 2 projektu dyrektywy.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (UE) nr 260/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiające wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro (Dz.U. L 94 z 30.3.2012, s. 22).

⁽⁵⁾ Zob. proponowane zmiany nr 1–3. Zob. również pkt 3.3 opinii CON/2012/32.

⁽⁶⁾ Zob. art. 3 ust. 2 pkt 4 i 5 projektu dyrektywy.

⁽⁷⁾ Zob. proponowaną zmianę nr 4.

⁽⁸⁾ Zob. art. 15 projektu dyrektywy.

⁽⁹⁾ Zob. proponowaną zmianę nr 5.

⁽¹⁰⁾ Zob. art. 20 ust. 2 projektu dyrektywy.

⁽¹¹⁾ Zob. proponowaną zmianę nr 6.

Zalecenia EBC dotyczące wprowadzenia zmian w projekcie dyrektywy przedstawiono w załączniku w formie szczegółowych propozycji zmian wraz z uzasadnieniem.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 19 listopada 2013 r.

Mario DRAGHI

Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK

Propozycje zmian

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC (1)
Zmiana nr 1	
Artykuł 2 lit. l)	
„(l) »trwały nośnik informacji« oznacza dowolny instrument umożliwiający konsumentowi lub dostawcy usług płatniczych przechowywanie informacji adresowanych osobiście do niego w sposób umożliwiający dostęp do nich w przyszłości przez okres właściwy do celów tych informacji i pozwalający na odtworzenie przechowywanych informacji w niezmienionej postaci;”	„(l) »trwały nośnik informacji« oznacza dowolny instrument umożliwiający konsumentowi lub dostawcy usług płatniczych przechowywanie informacji adresowanych osobiście do niego w sposób umożliwiający dostęp do nich w przyszłości przez okres właściwy do celów tych informacji i pozwalający na odtworzenie przechowywanych informacji w niezmienionej postaci;”

Uzasadnienie

Powyższą definicję należy dostosować do definicji zawartej w art. 4 ust. 25 dyrektywy w sprawie usług płatniczych, która nie zawiera odniesienia do dostawcy usług płatniczych. Zgodnie z tą ostatnią definicją termin „trwały nośnik informacji” odnosi się jedynie do instrumentów, jakimi dysponuje użytkownik usług płatniczych, tj. w tym przypadku – konsument.

Zmiana nr 2

Artykuł 2 lit. m)

„(m) »przeniesienie rachunku« oznacza dokonanie na wniosek konsumenta przeniesienia od jednego do innego dostawcy usług płatniczych informacji na temat wykonywanych na rachunku płatniczym wszystkich lub niektórych stałych zleceń dotyczących poleceń przelewu, regularnych poleceń zapłaty oraz regularnie przychodzących na rachunek poleceń przelewu, któremu może towarzyszyć przekazanie dodatkowego salda z jednego rachunku płatniczego na inny lub zamknięcie poprzedniego rachunku;”	„(m) »przeniesienie rachunku« oznacza usługę świadczoną na podstawie art. 10 niniejszej dyrektywy na wniosek konsumenta przeniesienia od jednego do innego dostawcy usług płatniczych informacji na temat wykonywanych na rachunku płatniczym wszystkich lub niektórych stałych zleceń dotyczących poleceń przelewu, regularnych poleceń zapłaty oraz regularnie przychodzących na rachunek poleceń przelewu, któremu może towarzyszyć przekazanie dodatkowego salda z jednego rachunku płatniczego na inny lub zamknięcie poprzedniego rachunku;”
--	--

Uzasadnienie

Proponowana definicja „przeniesienia rachunku” sugeruje, że przemieszczony zostaje sam rachunek płatniczy, co byłoby niezgodne z prawdą. Jeżeli definicja taka jest niezbędna, powinna ona zamiast skrótego opisu zawierać jedynie proste odniesienie do art. 10.

Zmiana nr 3

Artykuł 2 lit. n)

„(n) »polecenie zapłaty« oznacza usługę płatniczą polegającą na obciążeniu rachunku płatniczego płatnika, w przypadku gdy transakcja płatnicza została zainicjowana przez odbiorcę na podstawie zgody udzielonej przez płatnika;”	„(n) »polecenie zapłaty« oznacza krajową lub transgraniczną usługę płatniczą polegającą na obciążeniu rachunku płatniczego płatnika, w przypadku gdy transakcja płatnicza została zainicjowana przez odbiorcę na podstawie zgody udzielonej przez płatnika;”
---	---

Uzasadnienie

Powyższy termin należy dostosować do definicji terminu „polecenie zapłaty” zawartych w dyrektywie w sprawie usług płatniczych i w rozporządzeniu SEPA, w których odniesienie do tej formy płatności obejmuje krajową albo transgraniczną usługę płatniczą polegającą na obciążeniu rachunku płatniczego płatnika.

Tekst proponowany przez Komisję

Zmiany proponowane przez EBC (1)

Zmiana nr 4

Artykuł 3

„Artykuł 3

Wykaz najbardziej reprezentatywnych usług płatniczych podlegających opłacie na szczeblu krajowym oraz ujednolicona terminologia

1. Państwa członkowskie zapewniają sporządzenie przez właściwe organy, o których mowa w art. 20, tymczasowego wykazu co najmniej 20 usług płatniczych stanowiących co najmniej 80 % najbardziej reprezentatywnych usług płatniczych podlegających opłacie na szczeblu krajowym. Wykaz ten zawiera terminy i definicje dotyczące każdej ze wskazanych usług.

[...]

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tymczasowych wykazach, o których mowa w ust. 1, w ciągu 6 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 24 dotyczących określenia – na podstawie tymczasowych wykazów przekazanych zgodnie z ust. 3 – ujednoliconej terminologii UE dla tych usług płatniczych, które są wspólne co najmniej dla większości państw członkowskich. Ujednolicona terminologia UE obejmuje wspólne terminy i definicje dotyczące wspólnych usług.

5. Po publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* aktów delegowanych, o których mowa w ust. 4, każde państwo członkowskie niezwłocznie włącza ujednoliconą terminologię UE, przyjętą zgodnie z ust. 4, do tymczasowego wykazu, o którym mowa w ust. 1, i publikuje ten wykaz.”

„Artykuł 3

Wykaz najbardziej reprezentatywnych usług płatniczych podlegających opłacie na szczeblu krajowym oraz ujednolicona terminologia

1. Państwa członkowskie zapewniają sporządzenie przez właściwe organy, o których mowa w art. 20, tymczasowego wykazu ~~co najmniej 20~~ usług płatniczych stanowiących co najmniej 80 % najbardziej reprezentatywnych usług płatniczych podlegających opłacie na szczeblu krajowym. Wykaz ten zawiera terminy i definicje dotyczące każdej ze wskazanych usług.

[...]

3. Właściwe organy są uprawnione do uzyskania od dostawców usług płatniczych informacji niezbędnych do ustalenia wskaźników, o których mowa w ust. 2 pkt 1–5. W ramach powyższego zapewniają one ochronę poufnych informacji handlowych.

~~3.4.~~ Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tymczasowych wykazach, o których mowa w ust. 1, w ciągu 6 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

45. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 24 dotyczących określenia – na podstawie tymczasowych wykazów przekazanych zgodnie z ust. ~~3~~ **4** – ujednoliconej terminologii UE dla tych usług płatniczych, które są wspólne co najmniej dla większości państw członkowskich. Ujednolicona terminologia UE obejmuje wspólne terminy i definicje dotyczące wspólnych usług.

~~56.~~ Po publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* aktów delegowanych, o których mowa w ust. ~~45~~, każde państwo członkowskie niezwłocznie włącza ujednoliconą terminologię UE, przyjętą zgodnie z ust. ~~45~~, do tymczasowego wykazu, o którym mowa w ust. 1, i publikuje ten wykaz.”

Uzasadnienie

Należy doprecyzować, w jaki sposób właściwe organy mogą uzyskiwać dane potrzebne do zestawienia wykazu najbardziej reprezentatywnych usług płatniczych, szczególnie w związku ze wskaźnikami, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 4–5. Ze względu na fakt, iż niektóre kategorie takich danych na ogół są poufnymi informacjami handlowymi, należy zapewnić dostawcom usług płatniczych odpowiednią gwarancję ochrony danych.

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
---------------------------------	---

Zmiana nr 5

Artykuł 15 ust. 1

<p>„1. Państwa członkowskie dopilnowują, aby co najmniej jeden dostawca usług płatniczych na ich terytorium oferował konsumentom podstawowy rachunek płatniczy. Państwa członkowskie dopilnowują, aby podstawowe rachunki płatnicze nie były oferowane jedynie przez dostawców usług płatniczych prowadzących rachunek wyłącznie z zastosowaniem narzędzi bankowości internetowej.”</p>	<p>„1. Państwa członkowskie dopilnowują, aby co najmniej jeden dostawca usług płatniczych zlokalizowany na ich terytorium oferował konsumentom podstawowy rachunek płatniczy w walucie danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie dopilnowują, aby podstawowe rachunki płatnicze nie były oferowane jedynie przez dostawców usług płatniczych prowadzących rachunek wyłącznie z zastosowaniem narzędzi bankowości internetowej.”</p>
---	---

Uzasadnienie

Należony na dostawców usług płatniczych wymóg otwierania na wniosek konsumenta rachunku płatniczego w walucie dowolnego państwa członkowskiego może być dla nich niewykonalny z ekonomicznego punktu widzenia. Wystarczy, by powyższe prawo dostępu obejmowało prawo do otwarcia podstawowego rachunku płatniczego i korzystania z takiego rachunku w walucie tego państwa członkowskiego, w którym zlokalizowany jest dany dostawca usług płatniczych.

Zmiana nr 6

Artykuł 20 ust. 2

<p>„2. Organy, o których mowa w ust. 1, posiadają wszystkie uprawnienia niezbędne do wykonywania ich obowiązków. W przypadku gdy do zapewnienia i monitorowania skutecznego przestrzegania niniejszej dyrektywy uprawniony jest więcej niż jeden właściwy organ, państwa członkowskie zapewniają ścisłą współpracę pomiędzy tymi organami, tak aby mogły one skutecznie wykonywać swoje obowiązki.”</p>	<p>„2. Organy, o których mowa w ust. 1, posiadają wszystkie uprawnienia niezbędne do wykonywania ich obowiązków. W przypadku gdy do zapewnienia i monitorowania skutecznego przestrzegania niniejszej dyrektywy uprawniony jest więcej niż jeden właściwy organ, państwa członkowskie zapewniają ścisłą współpracę pomiędzy tymi organami, tak aby mogły one skutecznie wykonywać swoje obowiązki. Właściwe organy współpracują ze sobą w zakresie, o którym mowa w art. 24 dyrektywy 2007/64/WE.”</p>
---	---

Uzasadnienie

Zgodnie z celem projektu dyrektywy polegającym na wsparciu jednolitego rynku właściwe organy krajowe powinny również zostać zobowiązane do prowadzenia współpracy transgranicznej na terytorium Unii, tak jak to już określono w dyrektywie w sprawie usług płatniczych, co ma zapewnić minimalizację rozbieżności w zakresie krajowych transpozycji projektu dyrektywy.

⁽¹⁾ Pogrubienie w tekście wskazuje, w którym miejscu EBC proponuje wprowadzenie nowego tekstu. Przekreślenie w tekście wskazuje, w którym miejscu EBC proponuje wykreślenie fragmentu tekstu.

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 17 lutego 2014 r.

w sprawie mianowania i zastąpienia członków Rady Zarządzającej Europejskiego Centrum
Rozwoju Kształcenia Zawodowego

(2014/C 51/03)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 337/75 z dnia 10 lutego 1975 r. ustanawiające Europejskie Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego, w szczególności jego art. 4 ⁽¹⁾,

uwzględniając kandydaturę przedstawioną Radzie przez Komisję w kategorii „przedstawiciele pracowników”,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy decyzji z dnia 16 lipca 2012 r. ⁽²⁾ Rada mianowała członków Rady Zarządzającej Europejskiego Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego na okres od dnia 18 września 2012 r. do dnia 17 września 2015 r.
- (2) Jedno stanowisko członka Rady Zarządzającej w kategorii „przedstawiciele pracowników” z ramienia Bułgarii jest wolne,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Członkiem Rady Zarządzającej Europejskiego Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego na okres pozostający do końca kadencji, czyli do dnia 17 września 2015 r., zostaje niniejszym mianowana następująca osoba:

PRZEDSTAWICIELE ORGANIZACJI PRACOWNIKÓW:

BUŁGARIA

Yuliya SIMEONOVA

Sporządzono w Brukseli dnia 17 lutego 2014 r.

W imieniu Rady

A. TSAFTARIS

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 39 z 13.2.1975, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 228 z 31.7.2012, s. 3.

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

21 lutego 2014 r.

(2014/C 51/04)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,3707	CAD	Dolar kanadyjski	1,5304
JPY	Jen	140,50	HKD	Dolar Hongkongu	10,6313
DKK	Korona duńska	7,4625	NZD	Dolar nowozelandzki	1,6558
GBP	Funt szterling	0,82183	SGD	Dolar singapurski	1,7376
SEK	Korona szwedzka	8,9953	KRW	Won	1 469,53
CHF	Frank szwajcarski	1,2195	ZAR	Rand	15,1355
ISK	Korona islandzka		CNY	Yuan renminbi	8,3495
NOK	Korona norweska	8,3670	HRK	Kuna chorwacka	7,6685
BGN	Lew	1,9558	IDR	Rupia indonezyjska	16 097,50
CZK	Korona czeska	27,368	MYR	Ringgit malezyjski	4,5158
HUF	Forint węgierski	311,89	PHP	Peso filipińskie	61,092
LTL	Lit litewski	3,4528	RUB	Rubel rosyjski	49,0415
PLN	Złoty polski	4,1661	THB	Bat tajlandzki	44,603
RON	Lej rumuński	4,5222	BRL	Real	3,2577
TRY	Lir turecki	3,0097	MXN	Peso meksykańskie	18,2348
AUD	Dolar australijski	1,5283	INR	Rupia indyjska	85,1580

(1) Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez EBC.

Nowa strona narodowa obiegowych monet euro

(2014/C 51/05)

Strona narodowa nowej obiegowej monety okolicznościowej o nominale 2 euro emitowanej przez Hiszpanię

Obiegowe monety euro mają status prawnego środka płatniczego w całej strefie euro. W celu poinformowania ogółu społeczeństwa, a także podmiotów obracających monetami w ramach swojej działalności Komisja ogłasza opis wszystkich nowych wzorów monet euro ⁽¹⁾. Zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 10 lutego 2009 r. ⁽²⁾ państwom członkowskim strefy euro oraz państwom, które zawarły układ monetarny z Unią Europejską przewidujący emisję monet euro, przysługuje prawo do emisji okolicznościowych obiegowych monet euro, przy czym emisja ta musi spełniać określone warunki, a w szczególności monety muszą mieć nominalną wartość 2 euro. Monety okolicznościowe mają parametry techniczne zwykłych obiegowych monet o nominalnej wartości 2 euro, lecz na ich stronie narodowej znajduje się wzór okolicznościowy mający istotne symboliczne znaczenie dla danego państwa lub całej Europy.

Państwo emitujące: Hiszpania

Upamiętniany motyw: Lista Światowego Dziedzictwa Kulturowego i Przyrodniczego Ludzkości UNESCO – park Güell

Opis motywu:

Na pierwszym planie monety widnieje rzeźba salamandry, symbolu parku Güell, który został zaprojektowany przez architekta Antoniego Gaudiego. W tle znajduje się detal z jednego z pawilonów znajdujących się przy wejściu do parku Güell. W górnej części monety umieszczono zapisane wielkimi literami w formie półkola słowa „ESPAÑA” i „PARK GÜELL — GAUDI”. Po lewej stronie znajduje się rok emisji „2014”, a po prawej stronie – znak mennicy.

Na zewnętrznym otoku monety umieszczonych jest dwanaście gwiazd flagi europejskiej.

Planowany nakład: 8 mln

Data emisji: Marzec 2014 r.

⁽¹⁾ Zob. Dz.U. C 373 z 28.12.2001, s. 1, zawierający odniesienie do wszystkich stron narodowych monet, które zostały wyemitowane w 2002 r.

⁽²⁾ Zob. konkluzje Rady ds. Gospodarczych i Finansowych z dnia 10 lutego 2009 r. i zalecenie Komisji z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych wytycznych dotyczących narodowych stron i emisji monet euro przeznaczonych do obiegu (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 52).

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH

Streszczenie opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosków dotyczących decyzji Rady w sprawie zawarcia i podpisania umowy między Kanadą a Unią Europejską o przekazywaniu i przetwarzaniu danych dotyczących przelotu pasażera

(Pełny tekst niniejszej opinii jest dostępny w wersji angielskiej, francuskiej i niemieckiej na stronie internetowej EIOD: <http://www.edps.europa.eu>)

(2014/C 51/06)

I. Konsultacje z EIOD

1. Dnia 19 lipca 2013 r. Komisja Europejska przyjęła wnioski dotyczące decyzji Rady w sprawie zawarcia i podpisania umowy między Kanadą a Unią Europejską o przekazywaniu i przetwarzaniu danych dotyczących przelotu pasażera ⁽¹⁾ (dalej określane jako „wnioski”), zawierające tekst projektu umowy między Kanadą a Unią Europejską (dalej określanej jako „umowa”). Wnioski zostały przesłane do EIOD dnia 23 lipca 2013 r.

2. EIOD miał również możliwość zgłoszenia uwag przed przyjęciem wniosków. EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt przeprowadzenia z nim uprzednich konsultacji. Jednak z uwagi na to, że odbyły się one po zakończeniu negocjacji, opinie EIOD nie mogły zostać uwzględnione. Niniejsza opinia opiera się na zgłoszonych wówczas uwagach.

II. Uwagi ogólne

3. Jak już wcześniej wspomniano ⁽²⁾, EIOD poddaje w wątpliwość konieczność i proporcjonalność systemów danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) oraz masowego przekazywania danych PNR państwom trzecim. Spełnienia obu tych warunków wymaga Karta praw podstawowych Unii Europejskiej i europejska konwencja praw człowieka w przypadku ograniczenia praw podstawowych, w tym prawa do poszanowania życia prywatnego oraz ochrony danych osobowych ⁽³⁾. Zgodnie z orzecznictwem,

⁽¹⁾ COM(2011) 529 wersja ostateczna.

⁽²⁾ Zob. opinię EIOD z dnia 9 grudnia 2011 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy pomiędzy Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską o wykorzystywaniu danych dotyczących przelotu pasażera oraz przekazywaniu takich danych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych (Dz.U. C 35 z 9.2.2012, s. 16), opinię EIOD z dnia 15 lipca 2011 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy między Unią Europejską a Australią o przetwarzaniu i przekazywaniu przez przewoźników lotniczych australijskiej służbie celnej i granicznej danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) (Dz.U. C 322 z 23.12.2011, s. 1), opinię EIOD z dnia 25 marca 2011 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wykorzystania danych dotyczących przelotu pasażera w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie i ich ścigania, opinię EIOD z dnia 19 października 2010 r. w sprawie globalnego podejścia do przekazywania danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) państwom trzecim, opinię z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie projektu wniosku dotyczącego decyzji ramowej Rady w sprawie wykorzystywania danych dotyczących rezerwacji pasażera (danych PNR) w celu egzekwowania prawa (Dz.U. C 110 z 1.5.2008, s. 1), opinię z dnia 15 czerwca 2005 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia porozumienia pomiędzy Wspólnotą Europejską a Rządem Kanady w sprawie przetwarzania zaawansowanych informacji na temat pasażerów (API) oraz danych dotyczących nazwy rekordu pasażera (PNR) (Dz.U. C 218 z 6.9.2005, s. 6) (wszystkie dokumenty dostępne są na stronie <http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/edps/cache/bypass/Consultation/OpinionsC>). Zob. też opinie Grupy Roboczej Art. 29 na temat danych dotyczących przelotu pasażera, które są dostępne na stronie http://ec.europa.eu/justice/policies/privacy/workinggroup/wpdocs/index_en.htm#data_transfers

⁽³⁾ Zob. art. 7, art. 8 i art. 52 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (Dz.U. C 83 z 30.3.2010, s. 389) oraz art. 8 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności Rady Europy z dnia 4 listopada 1950 r. (ETS nr 5).

przedstawione przez organ publiczny uzasadnienie takiego ograniczenia musi być nie tylko istotne i wystarczające⁽¹⁾, ale i należy wykazać, że nie ma możliwości zastosowania mniej inwazyjnych metod⁽²⁾. Żaden z przedstawionych dotychczas argumentów nie przekonuje EIOD o konieczności i proporcjonalności masowego i rutynowego przetwarzania danych pasażerów, wobec których nie ma żadnych podejrzeń, do celów egzekwowania prawa.

4. EIOD niemniej z zadowoleniem przyjmuje fakt zawarcia w umowie środków ochrony danych, choć ubolewa, że okres przechowywania został wydłużony w stosunku do poprzedniej umowy PNR z Kanadą.

5. EIOD z zadowoleniem odnosi się również do wysiłków podjętych przez Komisję w zakresie nadzoru i środków zaskarżenia, biorąc pod uwagę ograniczenia wynikające z charakteru umowy. Ma jednak wątpliwości dotyczące ograniczeń kontroli sądowej oraz tego, że w niektórych przypadkach administracyjne środki zaskarżenia zapewnia organ wewnętrzny, który nie jest niezależny. Kwestionuje również stosowność umowy wykonawczej w zakresie zapewnienia odpowiednich i skutecznych uprawnień osobom, których dane dotyczą.

6. Umowa reguluje korzystanie przez „kanadyjski właściwy organ” z danych PNR otrzymanych od unijnych przewoźników lotniczych i innych przewoźników obsługujących loty z UE⁽³⁾. EIOD rekomenduje, aby zażądać potwierdzenia, że żaden inny organ kanadyjski nie może uzyskać bezpośredniego dostępu do danych PNR ani ich żądać od przewoźników, tym samym omijając umowę.

IV. Wnioski

47. Jak już wspomniano, EIOD poddaje w wątpliwość konieczność i proporcjonalność systemów PNR oraz masowego przekazywania danych PNR państwom trzecim. Kwestionuje również wybór podstawy prawnej i zaleca, aby wnioski zostały oparte na art. 16 TFUE w związku z art. 218 ust. 5 i art. 218 ust. 6 lit. a) TFUE.

48. EIOD ma również obawy związane z ograniczoną dostępnością niezależnych administracyjnych środków zaskarżenia oraz sądowych środków zaskarżenia w pełnym wymiarze dla obywateli UE, którzy nie przebywają w Kanadzie, a także poddaje w wątpliwość stosowność umowy wykonawczej w zakresie zapewnienia takich uprawnień. Zaleca również, aby zażądać potwierdzenia, że żaden inny organ kanadyjski nie ma bezpośredniego dostępu do danych PNR ani nie może ich żądać od przewoźników objętych umową.

49. Jeśli chodzi o konkretne postanowienia umowy, EIOD z zadowoleniem przyjmuje przewidziane w nich środki ochrony danych. Niemniej umowa powinna:

- w całości wykluczać przetwarzanie danych szczególnie chronionych,
- przewidywać usuwanie lub anonimizację danych niezwłocznie po analizie i najpóźniej w ciągu 30 dni od otrzymania, a w każdym razie skrócić i uzasadnić proponowany okres przechowywania, który został wydłużony w porównaniu z poprzednią umową PNR z Kanadą,
- ograniczyć kategorie danych PNR podlegających przetwarzaniu,
- wyraźnie stanowić, że ogólny nadzór prowadzony będzie przez niezależny organ.

50. EIOD zaleca ponadto, aby w umowie lub w towarzyszących jej dokumentach:

- dodatkowo uściślić i wyjaśnić koncepcje określające cele umowy,
- wyjaśnić, jakie rodzaje „zgodnej z prawem” dyskryminacji byłyby możliwe,

⁽¹⁾ Zob. wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 4 grudnia 2008 r. w sprawie *S. i Marper* przeciwko Zjednoczonemu Królestwu.

⁽²⁾ Zob. wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie *C-92/09 Volker i Markus Schecke GbR* przeciwko *Land Hessen* oraz *C-93/09 Eifert* przeciwko *Land Hessen i Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung*.

⁽³⁾ Zob. uzasadnienie wniosków i art. 3 ust. 1 umowy.

- przewidzieć obowiązek zgłaszania naruszeń danych Komisji Europejskiej i organom ochrony danych,
- uzupełnić postanowienia dotyczące przejrzystości,
- rozszerzyć zakaz podejmowania decyzji wyłącznie na podstawie zautomatyzowanego przetwarzania danych na wszystkie decyzje dotyczące pasażerów na podstawie umowy,
- określić organy kanadyjskie, którym dane PNR mogą być w dalszej kolejności przekazywane, dodając wymóg uprzedniej zgody sądu lub istnienia bezpośredniego zagrożenia i przewidując obowiązek uwzględnienia odpowiednich gwarancji ochrony danych w umowach lub uzgodnieniach z innymi krajami lub organami otrzymującymi dane oraz ich zgłaszania Komisji Europejskiej i unijnym organom ochrony danych,
- wskazać właściwe organy i ustanowić odstrasżające sankcje w przypadku naruszenia umowy,
- określić mechanizmy kontroli sądowej dostępne na mocy prawa kanadyjskiego osobom, które nie przebywają w Kanadzie,
- wyjaśnić, czy prawo do kontroli sądowej może zostać wykonane, nawet jeśli dana osoba nie została powiadomiona o odnośnej decyzji lub działaniu, zwłaszcza jeśli naruszone zostały inne postanowienia umowy niż te dotyczące dostępu, poprawiania i uzupełniania,
- określić, do czego odnosi się „inny środek odwoławczy, który może obejmować rekompensatę” w art. 14 ust. 2,
- określić częstotliwość przeglądów wdrożenia umowy oraz ich zawartość (która powinna obejmować ocenę konieczności i proporcjonalności), a także wyraźnie uwzględnić unijne organy ochrony danych w składzie zespołu dokonującego przeglądu z ramienia UE.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 września 2013 r.

Peter HUSTINX
Europejski Inspektor Ochrony Danych

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

KOMISJA EUROPEJSKA

Komunikat Ministerstwa Środowiska Republiki Czeskiej zgodnie z art. 3 ust. 2 dyrektywy 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów

(2014/C 51/07)

Ministerstwo Środowiska Republiki Czeskiej zawiadamia, że otrzymało wniosek o ustanowienie obszaru badań do celów poszukiwania i badania węglowodorów w północnowschodniej części Republiki Czeskiej (Lhotka u Ostravy), którego granice wyznaczono na mapie w załączniku.

Na podstawie dyrektywy podanej w nagłówku i par. 11 ustawy nr zbioru 44/1988, o ochronie i wykorzystaniu surowców naturalnych (prawo górnicze) (*zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon)*), z późniejszymi zmianami, oraz w par. 4d ustawy Czeskiej Rady Narodowej nr zbioru 62/1988 o pracach geologicznych (prawo geologiczne) (*zákon ČNR č. 62/1988 Sb., o geologických pracích*), z późniejszymi zmianami, Ministerstwo Środowiska zaprasza osoby prawne lub fizyczne, które posiadają zezwolenie na prowadzenie prac górniczych (zamawiający) do złożenia wniosku o ustanowienie obszaru badań do celów poszukiwania i badania węglowodorów w północnowschodniej części Republiki Czeskiej (Lhotka u Ostravy).

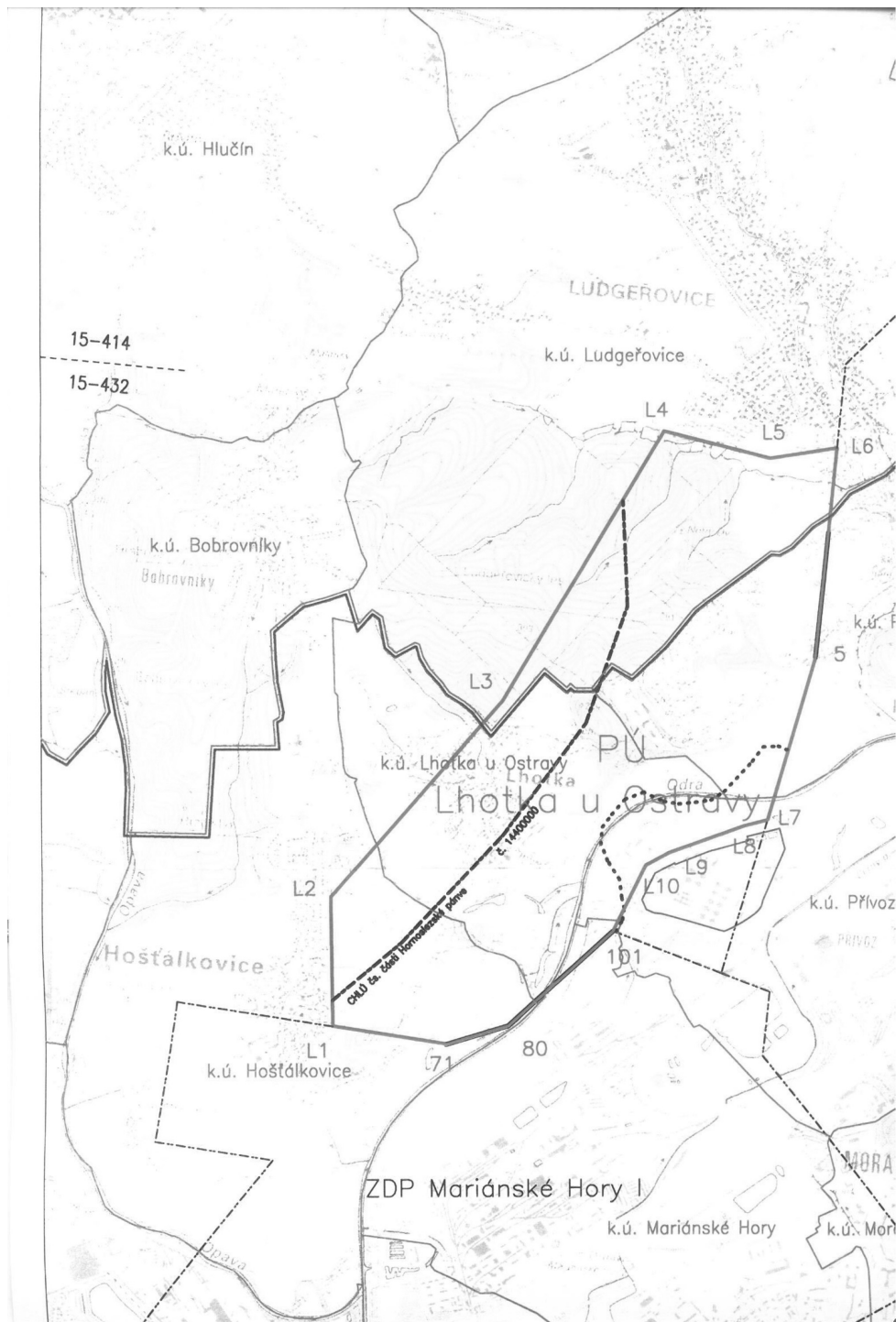
Organem odpowiedzialnym za wydanie decyzji jest Ministerstwo Środowiska. Kryteria, warunki i wymogi ustanowione w art. 5 ust. 1 i 2 oraz w art. 6 ust. 2 wyżej wymienionej dyrektywy są wymienione w pełnym brzmieniu w czeskich przepisach w ustawie Czeskiej Rady Narodowej nr zbioru 62/1988, o pracach geologicznych, z późniejszymi zmianami.

Wnioski można składać w terminie 90 dni od daty opublikowania niniejszego zaproszenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Wnioski należy przesyłać na adres Ministerstwa Środowiska:

RNDr. Martin Holý
ředitel odboru geologie (kierownik działu geologii)
Ministerstvo životního prostředí
Vršovická 65
100 10 Praha 10
ČESKÁ REPUBLIKA

Wnioski złożone po upływie powyższego terminu nie będą rozpatrywane. Decyzja w sprawie wniosków zostanie podjęta w ciągu dwunastu miesięcy od upłynięcia wspomnianego terminu. Dodatkowych informacji udziela: Tomáš SOBOTA, nr tel. +420 267122651.

ZALĄCZNIK

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNE

KOMISJA EUROPEJSKA

ZAPROSZENIE DO SKŁADANIA WNIOSKÓW – EACEA/10/14

Program Erasmus+

Akcja 3: Wsparcie w reformowaniu polityk – przyszłe inicjatywy

Europejskie eksperymenty polityczne na polu edukacji i szkoleń oraz młodzieży: międzynarodowa współpraca w zakresie wdrażania innowacyjnych polityk pod kierownictwem władz publicznych wysokiego szczebla

(2014/C 51/08)

1. Opis, cele i priorytetowe tematy

Ogólnym celem zaproszenia do składania wniosków jest wspieranie oceny systemowych skutków innowacyjnych działań politycznych przez prowadzenie prób terenowych w celu podniesienia efektywności i skuteczności systemów kształcenia i edukacji oraz polityki dotyczącej spraw młodzieży. Niniejsze zaproszenie ma na celu zachęcenie władz publicznych z kwalifikujących się krajów do gromadzenia i oceny odpowiednich dowodów w celu wspierania i monitorowania reform politycznych przy użyciu uzasadnionych i powszechnie uznanych metod oceny opartych na badaniach terenowych prowadzonych na szeroką skalę.

Szczegółowe cele niniejszego zaproszenia:

- promowanie międzynarodowej współpracy i wymiany doświadczeń pomiędzy właściwymi organami najwyższych szczebli w celu testowania i doskonalenia systemów wdrażania polityk, struktur i procesów o potencjalnie znaczącym wpływie,
- ułatwienie gromadzenia i analizy merytorycznej dowodów pozwalających właściwym władzom publicznym na ocenę i monitorowanie wdrażania innowacyjnych polityk,
- identyfikacja kluczowych kryteriów i warunków niezbędnych z punktu widzenia skutecznego wdrażania i monitorowania polityki,
- ułatwienie przenoszenia i skalowalności.

Priorytetowymi tematami niniejszego zaproszenia są:

- ocena umiejętności o charakterze ogólnym w szkolnictwie podstawowym i średnim,
- praktyka w zakresie przedsiębiorczości w szkole,
- współpraca w zakresie wprowadzania innowacyjnych metod szybkiego i sprawnego uznawania dyplomów szkół wyższych z różnych krajów,
- zmniejszenie liczby nisko wykwalifikowanych dorosłych,
- wspieranie rozwoju i internacjonalizacja wolontariatu młodzieży.

2. Kwalifikujące się kraje

Za kwalifikujące się uznaje się wnioski składane przez osoby prawne mające siedzibę w jednym z następujących krajów:

- 28 państw członkowskich Unii Europejskiej,
- kraje EFTA/EOG: Islandia, Liechtenstein, Norwegia ⁽¹⁾,
- kraje kandydujące do UE: Turcja, była jugosłowiańska republika Macedonii ⁽²⁾,
- Konfederacja Szwajcarska ⁽³⁾.

3. Kwalifikujący się wnioskodawcy

Określenie „wnioskodawcy” odnosi się do wszystkich organizacji i instytucji biorących udział w składaniu wniosków, niezależnie od ich roli w projekcie.

Za kwalifikujące się do składania wniosków w odpowiedzi na niniejsze zaproszenie uznaje się następujące podmioty:

- a) organy władzy publicznej (ministerstwa lub podmioty równoważne) odpowiedzialne za edukację, szkolenia i sprawy młodzieży, działające na najwyższym krajowym lub regionalnym poziomie (odniesienie do najwyższego poziomu obejmuje kody NUTS 1 lub 2; w przypadku krajów, w których kody NUTS 1 lub 2 nie są dostępne, należy zastosować najwyższy dostępny kod NUTS ⁽⁴⁾). Władze publiczne na najwyższym poziomie odpowiedzialne za sektory inne niż edukacja, szkolenia i młodzież (np. zatrudnienie, finanse, sprawy społeczne, zdrowie, itp.) są uznane za kwalifikujące się, o ile wykażą, że posiadają określone kompetencje w dziedzinie, w której dany projekt ma być przeprowadzony. Władze publiczne mogą być reprezentowane przez inne organizacje publiczne lub prywatne, a także prawnie ustanowione sieci lub stowarzyszenia władz publicznych pod warunkiem, że przekazanie takiego obowiązku wyrażono na piśmie z uwzględnieniem wyraźnego odniesienia do składanego wniosku;
- b) publiczne lub prywatne organizacje i instytucje działające na polu edukacji, szkoleń i młodzieży;
- c) publiczne i prywatne organizacje i instytucje prowadzące działania związane z kształceniem, szkoleniami i/lub młodzieżą w innych sektorach społeczno-gospodarczych (np. centrum kwalifikacji, izby gospodarcze, organizacje zawodowe, organizacje kulturalne, jednostki ewaluacyjne, jednostki badawcze itp.).

4. Minimalny skład partnerstwa

W odniesieniu do niniejszego zaproszenia, wymaga się stworzenia partnerstwa obejmującego minimum cztery podmioty reprezentujące trzy kwalifikujące się kraje. W szczególności:

- a) co najmniej jednej organ władzy publicznej (ministerstwo lub podmiot równoważny) lub organ delegowany – zgodnie z opisem zawartym w pkt 3 lit. a) – z trzech różnych kwalifikujących się krajów lub prawnie ustanowiona sieć/stowarzyszenie władz publicznych reprezentujące co najmniej trzy różne kwalifikujące się kraje. Sieć lub stowarzyszenie muszą mieć mandat przekazany przez co najmniej 3 odpowiednie organy władz publicznych – zgodnie z opisem zawartym w pkt 3 lit. a) – do działania w ich imieniu w odniesieniu do konkretnego wniosku.

Wnioski muszą obejmować co najmniej jeden organ władzy publicznej, jak wskazano w pkt 3 lit. a), pochodzący z państwa członkowskiego.

⁽¹⁾ Udział Islandii, Liechtensteinu i Norwegii jest uwarunkowany decyzją Wspólnego Komitetu EOG. Jeżeli do dnia wydania decyzji o przyznaniu dotacji rozporządzenie w sprawie Erasmus+ nie zostanie uwzględnione w Porozumieniu EOG, uczestnicy z tych państw nie otrzymają finansowania i nie będą brani pod uwagę przy ustalaniu minimalnej wielkości konsorcjów lub partnerstw.

⁽²⁾ Udział Turcji i byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii w niniejszym zaproszeniu do składania wniosków jest uwarunkowany podpisaniem protokołu ustaleń między Komisją i właściwymi organami każdego z tych państw. Jeżeli do dnia wydania decyzji o przyznaniu dotacji protokół ustaleń nie zostanie podpisany, uczestnicy z danego państwa nie otrzymają finansowania i nie będą brani pod uwagę przy ustalaniu minimalnej wielkości konsorcjów lub partnerstw.

⁽³⁾ Udział Konfederacji Szwajcarskiej jest uwarunkowany zawarciem umowy dwustronnej z tym państwem. Jeżeli do dnia wydania decyzji o przyznaniu dotacji umowa dwustronna nie zostanie podpisana, uczestnicy z Konfederacji Szwajcarskiej nie otrzymają finansowania i nie będą brani pod uwagę przy ustalaniu minimalnej wielkości konsorcjów lub partnerstw.

⁽⁴⁾ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/nuts_nomenclature/correspondence_tables/national_structures_eu

Organy władzy publicznej uczestniczące lub reprezentowane we wniosku odpowiadają za strategiczne kierownictwo oraz za prowadzenie eksperymentu zgodnie z przepisami prawa obowiązującymi w ich kraju;

- b) co najmniej jeden podmiot publiczny lub prywatny mający doświadczenie w ocenie wpływu polityki. Podmiot taki jest odpowiedzialny za aspekty metodologiczne oraz sporządzanie protokołów oceny. We wniosku można uwzględnić więcej niż jeden podmiot oceniający, o ile ich praca będzie skoordynowana i spójna.

5. Koordynacja

Wniosek może koordynować i złożyć wyłącznie jeden z następujących podmiotów, działający w imieniu wszystkich wnioskodawców:

- a) organ władzy publicznej, zgodnie z opisem zawartym w pkt 3 lit. a);
- b) prawnie ustanowiona sieć lub stowarzyszenie władz publicznych zgodnie z opisem zawartym w pkt 3 lit. a);
- c) podmiot publiczny lub prywatny upoważniony przez władze publiczne wskazane w pkt 3 lit. a) do udzielenia odpowiedzi na zaproszenie. Aby złożyć i koordynować wniosek w imieniu organu władzy publicznej, upoważnione podmioty muszą uzyskać wyraźne poparcie na piśmie udzielone przez ten organ zgodnie z opisem zawartym w pkt 3 lit. a).

Wnioski musi złożyć pełnomocnik organu koordynującego w imieniu wszystkich wnioskodawców. O dotację nie mogą ubiegać się osoby fizyczne.

6. Działania kwalifikowalne

Działania muszą rozpocząć się między dniem 1 grudnia 2014 r. a dniem 1 marca 2015 r.

Czas trwania projektu wynosi od 24 do 36 miesięcy.

Działania, które mają być finansowane w ramach niniejszego zaproszenia powinny uwzględniać co najmniej:

- badania terenowe dotyczące wdrażania działań innowacyjnych. Należyta uwagę należy zwrócić na stworzenie solidnej podstawy dowodowej i wprowadzenie solidnych procedur monitorowania, oceny i raportowania opartych na uznanej metodologii, opracowanych przez kompetentnego i doświadczonego ewaluatora oddziaływania polityk w porozumieniu z właściwymi partnerami projektu.

Powinien on obejmować (lista nie jest wyczerpująca): identyfikację i wybór działania/działań, które mają być testowane, próbek i działań przewidywanych; określenie w sposób mierzalny oczekiwanego wpływu działania i ocenę jego przydatności w odniesieniu do oczekiwanych rezultatów, w tym przez dokładne wyszukanie przykładów podobnych interwencji politycznych, które zostały przeprowadzone w kraju lub za granicą; zdefiniowanie solidnej metodologii i wskaźników pomiaru wpływu testowanego działania na szczeblu krajowym i europejskim,

- równoległą realizację badań terenowych w poszczególnych krajach uczestniczących w projekcie pod kierownictwem właściwych organów władz publicznych (ministerstwo lub podmiot równoważny). W celu osiągnięcia rozsądnej i reprezentatywnej masy krytycznej i stworzenia solidnej bazy dowodowej, konieczne jest zaangażowanie dostatecznie reprezentatywnej liczby uczestniczących osób/instytucji,
- analizę i ocenę: efektywności, skuteczności i wpływu badanego środka, ale także metodologii prowadzenia eksperymentów, warunków skalowalności i ponadnarodowego transferu doświadczeń i dobrych praktyk (*peer learning*),
- podnoszenie świadomości, upowszechnianie i wykorzystanie koncepcji projektu i jego wyników na poziomie krajowym, regionalnym i europejskim przez cały czas trwania projektu oraz w dłuższej perspektywie, jak również wspieranie transferu pomiędzy poszczególnymi sektorami, systemami i politykami.

Zalecane jest sporządzenie planu wykorzystania wyników eksperymentu poprzez Otwarte Metody Koordynacji w edukacji, szkoleniach i w odniesieniu do młodzieży, w powiązaniu z celami strategii Europa 2020.

7. Kryteria udzielenia wsparcia

Kryteria udzielania dotacji (zob. część 8 wytycznych dla wnioskodawców) na finansowanie projektu:

- 1) znaczenie projektu (20 %);
- 2) jakość planu projektu i jego realizacja (30 %);
- 3) jakość partnerstwa (20 %);
- 4) wpływ, rozpowszechnianie, wykorzystanie (30 %).

Niniejsze zaproszenie do składania wniosków zostało podzielone na dwa etapy składania/oceny: 1) etap wstępnego naboru wniosków oraz 2) etap pełnego naboru wniosku. Takie podejście ma na celu uproszczenie procesu, ponieważ w pierwszej fazie wymaga się od wnioskodawców wyłącznie podstawowych informacji na temat projektu. Tylko te spośród wstępnie złożonych wniosków, które spełnią kryteria kwalifikowalności i osiągną minimalny próg 60 % w punktacji za kryterium znaczenia projektu przejdą do drugiego etapu, podczas którego wnioskodawcy zostaną poproszeni o złożenie pełnej dokumentacji.

Kwalifikujące się wnioski wstępne zostaną poddane ocenie na podstawie kryterium znaczenia projektu. Pełne wnioski będą oceniane na zasadach eliminacji i selekcji oraz na podstawie trzech pozostałych kryteriów: jakości planu projektu i jego realizacji, jakości partnerstwa oraz wpływu, rozpowszechniania i trwałości projektu.

Końcowym wynikiem będzie łączna liczba punktów uzyskanych przez dany wniosek na etapie wstępnej oceny i pełnej oceny (z zastosowaniem wskazanych metod ważenia punktów).

8. Budżet

Łączny budżet dostępny na współfinansowanie projektów w ramach niniejszego zaproszenia do składania wniosków wynosi 10 000 000 EUR, i został podzielony w następujący sposób pomiędzy dwoma obszarami działania:

- edukacja i szkolenia: 8 000 000 EUR,
- młodzież: 2 000 000 EUR.

Wkład finansowy UE nie może przekroczyć 75 % całkowitych kosztów kwalifikowalnych.

Maksymalna kwota dotacji na jeden projekt wyniesie 2 000 000 EUR.

Agencja zastrzega sobie prawo do nieprzyznania wszystkich dostępnych środków.

9. Procedura i termin składania wniosków

Przed złożeniem wniosku wnioskodawcy będą musieli zarejestrować swoją organizację w systemie indywidualnej rejestracji (Unique Registration Facility, URF), gdzie otrzymają kod identyfikacyjny uczestnika (*participant identification code*, PIC). Podanie „PIC” będzie wymagane w formularzu zgłoszeniowym.

System indywidualnej rejestracji jest narzędziem służącym zarządzaniu wszystkimi informacjami prawnymi i finansowymi związanymi z organizacjami. Jest on dostępny za pośrednictwem Portalu Edukacji, Kultury i Sektora audiowizualnego, Obywatelstwa i Wolontariatu (Education, Audiovisual, Culture, Citizenship and Volunteering Participant Portal). Informacje na temat rejestracji można znaleźć w portalu pod następującym adresem:

<http://ec.europa.eu/education/participants/portal>

Wnioski o dofinansowanie muszą być sporządzone w jednym z języków urzędowych UE i z wykorzystaniem oficjalnego pakietu zgłoszeniowego. Należy upewnić się, że do złożenia wstępnego wniosku i pełnego wniosku zastosowano odpowiedni formularz.

Pakiet zgłoszeniowy jest dostępny w Internecie pod następującym adresem:

https://eacea.ec.europa.eu/erasmus-plus/funding/prospective-initiatives-eacea-102014_en

Akceptowane będą wyłącznie wnioski złożone na odpowiednim formularzu, należycie wypełnione, opatrzone datą i podpisane przez osobę uprawnioną do zaciągania prawnie wiążących zobowiązań w imieniu koordynatora.

Terminy:

- wnioski wstępne: **dzień 20 maja 2014 r.** – zgodnie z datą stempla pocztowego,
- wnioski pełne: **dzień 2 października 2014 r.** – zgodnie z datą stempla pocztowego.

Wniosek w postaci zestawu formularzy należy przesłać pocztą. Każdy pakiet zawiera tylko jedną pełną, papierową wersję wniosku podpisaną przez przedstawiciela prawnego organizacji koordynującej. Ponadto, pełna **zeskanowana wersja podpisanego wniosku** zostanie przesłana pocztą elektroniczną na poniższy adres natychmiast po zaksięgowaniu wersji papierowej. Obie wersje zawierają wszystkie odpowiednie i stosowne załączniki i dokumenty.

Pakiet należy przesłać ekspresową pocztą kurierską (dowodem będzie potwierdzenie nadania przesyłki poleconej) na następujący adres:

Education, Audiovisual and Culture Executive Agency
Unit A.1 — Erasmus+: Schools, Prospective initiatives, Programme coordination
Call for Proposals EACEA/10/14
BOU2 02/109
Avenue du Bourget/Bourgetlaan 1
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

oraz pocztą elektroniczną na adres: EACEA-Policy-Support@ec.europa.eu

Wnioski, które nie zawierają wszystkich wymaganych dokumentów oraz te, które nie zostaną złożone przed upływem terminu, nie będą rozpatrywane.

Aby uzyskać więcej informacji należy zapoznać się z treścią wytycznych dla wnioskodawców.

10. Szczegółowe informacje

Pełny tekst wytycznych wraz z formularzami zgłoszeniowymi znajduje się na stronie internetowej:

https://eacea.ec.europa.eu/erasmus-plus/funding/prospective-initiatives-eacea-102014_en

INNE AKTY

KOMISJA EUROPEJSKA

OGŁOSZENIE INFORMACYJNE – KONSULTACJE SPOŁECZNE

Oznaczenia geograficzne z Republiki Południowej Afryki

(2014/C 51/09)

W ramach trwających negocjacji prowadzonych z Republiką Południowej Afryki, dotyczących porozumienia w formie protokołu w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych (zwanego dalej „protokołem”) organy Republiki Południowej Afryki przedstawiły, do celów objęcia ochroną w ramach protokołu, załączone wykazy oznaczeń geograficznych (OG) produktów rolnych i win. Komisja Europejska rozważa obecnie, czy te OG powinny być chronione na mocy protokołu jako OG w rozumieniu art. 22 ust. 1 porozumienia TRIPS.

Komisja wzywa wszystkie państwa członkowskie lub państwa trzecie, bądź wszelkie zasadnie zainteresowane osoby fizyczne lub prawne, mające swoje miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie członkowskim lub państwie trzecim, do składania oświadczeń o sprzeciwie wobec tego projektu ochrony przez złożenie odpowiednio uzasadnionego oświadczenia.

Oświadczenia o sprzeciwie muszą wpłynąć do Komisji w terminie dwóch miesięcy od daty niniejszej publikacji. Oświadczenia o sprzeciwie należy przysyłać na następujący adres pocztowy elektronicznej:

AGRI-A3-GI@ec.europa.eu

Oświadczenia o sprzeciwie są rozpatrywane jedynie, jeśli zostaną dostarczone w wyżej określonym terminie i jeśli wykazane zostanie, że nazwa, która ma zostać objęta ochroną:

- a) koliduje z nazwą odmiany roślin lub rasy zwierząt i może z tego powodu wprowadzić w błąd konsumenta co do prawdziwego pochodzenia danego produktu;
- b) jest homonimiczna lub częściowo homonimiczna z oznaczeniem geograficznym chronionym w Unii na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych⁽²⁾ oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych⁽³⁾ lub jest zawarta w porozumieniach, które Unia zawarła z następującymi państwami:

— Australią⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽³⁾ Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 16.

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2009/49/WE z dnia 28 listopada 2008 r. dotycząca zawarcia Porozumienia między Wspólnotą Europejską a Australią w sprawie handlu winem (Dz.U. L 28 z 30.1.2009, s. 1).

- Chile ⁽¹⁾,
- Szwajcarią ⁽²⁾,
- Meksykiem ⁽³⁾,
- Koreą ⁽⁴⁾,
- Ameryką Środkową ⁽⁵⁾,
- Kolumbią i Peru ⁽⁶⁾,
- byłą jugosłowiańską republiką Macedonii ⁽⁷⁾,
- Chorwacją ⁽⁸⁾,
- Kanadą ⁽⁹⁾,
- Stanami Zjednoczonymi ⁽¹⁰⁾,
- Albanią ⁽¹¹⁾,
- Czarnogórą ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2002/979/WE z dnia 18 listopada 2002 r. w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania niektórych postanowień Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony (Dz.U. L 352 z 30.12.2002, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja 2002/309/WE, Euratom, Rady i – w odniesieniu do umowy w sprawie współpracy naukowej i technologicznej – Komisji z dnia 4 kwietnia 2002 r. w sprawie zawarcia siedmiu umów z Konfederacją Szwajcarską (Dz.U. L 114 z 30.4.2002, s. 1), w szczególności umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie handlu produktami rolnymi – załącznik 7.

⁽³⁾ Decyzja Rady 97/361/WE z dnia 27 maja 1997 r. dotycząca zawarcia Porozumienia między Wspólnotą Europejską a Meksykańskimi Stanami Zjednoczonymi w sprawie wzajemnego uznawania i ochrony oznaczeń napojów spirytusowych (Dz.U. L 152 z 11.6.1997, s. 15).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2011/265/UE z dnia 16 września 2010 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony (Dz.U. L 127 z 14.5.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Umowa ustanawiająca stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony, a Ameryką Środkową z drugiej strony (Dz.U. L 346 z 15.12.2012, s. 3).

⁽⁶⁾ Umowa o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony (Dz.U. L 354 z 21.12.2012, s. 3).

⁽⁷⁾ Decyzja Rady 2001/916/WE z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie zawarcia Protokołu dodatkowego dostosowującego handlowe aspekty Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a byłą jugosłowiańską republiką Macedonii z drugiej strony, w celu uwzględnienia wyników negocjacji między stronami w sprawie wzajemnych preferencyjnych koncesji na niektóre wina, wzajemnego uznawania, ochrony i kontroli nazw win jak również wzajemnego uznawania, ochrony i kontroli oznaczeń wyrobów spirytusowych i napojów aromatyzowanych (Dz.U. L 342 z 27.12.2001, s. 6).

⁽⁸⁾ Decyzja Rady 2001/918/WE z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie zawarcia Protokołu dodatkowego dostosowującego handlowe aspekty Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony, a Republiką Chorwacji z drugiej strony, w celu uwzględnienia wyników negocjacji między stronami w sprawie wzajemnych preferencyjnych koncesji na niektóre wina, wzajemnego uznawania, ochrony i kontroli nazw win a także wzajemnego uznawania, ochrony i kontroli oznaczeń wyrobów spirytusowych i napojów aromatyzowanych (Dz.U. L 342 z 27.12.2001, s. 42).

⁽⁹⁾ Decyzja Rady 2004/91/WE z dnia 30 lipca 2003 r. dotycząca zawarcia umowy między Wspólnotą Europejską a Kanadą w sprawie handlu winami i napojami spirytusowymi (Dz.U. L 35 z 6.2.2004, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Decyzja Rady 2006/232/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie zawarcia Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie handlu winem (Dz.U. L 87 z 24.3.2006, s. 1).

⁽¹¹⁾ Decyzja Rady 2006/580/WE z dnia 12 czerwca 2006 r. w sprawie podpisania i zawarcia Umowy przejściowej w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony – Protokół nr 3 w sprawie wzajemnych preferencyjnych koncesji na niektóre wina, wzajemnego uznawania, ochrony i kontroli nazw win, wyrobów spirytusowych i win aromatyzowanych (Dz.U. L 239 z 1.9.2006, s. 1).

⁽¹²⁾ Decyzja Rady 2007/855/WE z dnia 15 października 2007 r. w sprawie podpisania i zawarcia Umowy przejściowej dotyczącej handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony (Dz.U. L 345 z 28.12.2007, s. 1).

- Bośnią i Hercegowiną ⁽¹⁾,
 - Serbią ⁽²⁾,
 - Mołdawią ⁽³⁾,
 - Gruzją ⁽⁴⁾;
- c) przy uwzględnieniu renomy danego znaku towarowego, jego popularności oraz okresu, przez jaki jest on używany, może wprowadzić konsumenta w błąd co do prawdziwej tożsamości produktu;
- d) zagraża istnieniu całkowicie lub częściowo identycznej nazwy lub znaku towarowego bądź istnieniu produktów, które były zgodnie z prawem wprowadzane do obrotu przez okres co najmniej pięciu lat poprzedzających publikację niniejszego ogłoszenia;
- e) lub jeśli możliwe jest przedstawienie szczegółowych informacji, na podstawie których można wyciągnąć wnioski, iż nazwa, której ochronę się rozważa, jest rodzajowa.

Kryteria wymienione powyżej będą podlegać ocenie w odniesieniu do terytorium Unii, co w przypadku praw własności intelektualnej odnosi się wyłącznie do terytorium lub terytoriów, na których wspomniane prawa są chronione. Możliwa ochrona tych nazw w Unii Europejskiej zależy od pomyślnego zakończenia przedmiotowych negocjacji i aktu prawnego wydanego w ich następstwie.

Wykaz oznaczeń geograficznych produktów rolnych i środków spożywczych ⁽⁵⁾

Rodzaj produktu	Nazwa chroniona w Republice Południowej Afryki
Napar	Honeybush/Heunningbos/Honeybush Tea/Heuningbos Tee
Napar	Rooibos/Red Bush/Rooibos Tea/Rooitee/Rooibosch
Wina	Banghoek
Wina	Bot River
Wina	Breedekloof
Wina	Cape Agulhas
Wina	Cape South Coast
Wina	Central Orange River
Wina	Ceres Plateau
Wina	Citrusdal Mountain

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2008/474/WE z dnia 16 czerwca 2008 r. w sprawie podpisania i zawarcia Umowy przejściowej w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Bośnią i Hercegowiną, z drugiej strony (Dz.U. L 169 z 30.6.2008, s. 10). – Protokół nr 6.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2010/36/WE z dnia 29 kwietnia 2008 r. w sprawie podpisania i zawarcia Umowy przejściowej w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Republiką Serbii, z drugiej strony (Dz.U. L 28 z 30.1.2010, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2013/7/UE z dnia 3 grudnia 2012 r. w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Mołdowy w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 10 z 15.1.2013, s. 3).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2012/164/UE z dnia 14 lutego 2012 r. w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Gruzją w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 93 z 30.3.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Wykaz przedstawiony przez organy Republiki Południowej Afryki w ramach trwających negocjacji, zarejestrowany w Republice Południowej Afryki.

Rodzaj produktu	Nazwa chroniona w Republice Południowej Afryki
Wina	Citrusdal Valley
Wina	Eastern Cape
Wina	Elandskloof
Wina	Franschhoek Valley
Wina	Greyton
Wina	Hemel-en-Aarde Ridge
Wina	Hemel-en-Aarde Valley
Wina	Hex River Valley
Wina	Hout Bay
Wina	Klein River
Wina	Kwazulu-Natal
Wina	Lamberts Bay
Wina	Langeberg-Garcia
Wina	Limpopo
Wina	Malgas
Wina	Napier
Wina	Northern Cape
Wina	Outeniqua
Wina	Philadelphia
Wina	Plettenberg Bay
Wina	Polkadraai Hills
Wina	St Francis Bay
Wina	Stanford Foothills
Wina	Stilbaai East
Wina	Sunday's Glen
Wina	Sutherland-Karoo
Wina	Theewater
Wina	Tradouw Highlands
Wina	Upper Hemel-en-Aarde Valley
Wina	Upper Langkloof
Wina	Voor Paardeberg
Wina	Western Cape

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNE

Komisja Europejska

2014/C 51/08	Zaproszenie do składania wniosków – EACEA/10/14 – Program Erasmus+ – Akcja 3: Wsparcie w reformowaniu polityk – przyszłe inicjatywy – Europejskie eksperymenty polityczne na polu edukacji i szkoleń oraz młodzieży: międzynarodowa współpraca w zakresie wdrażania innowacyjnych polityk pod kierownictwem władz publicznych wysokiego szczebla	17
--------------	--	----

INNE AKTY

Komisja Europejska

2014/C 51/09	Ogłoszenie informacyjne – Konsultacje społeczne – Oznaczenia geograficzne z Republiki Południowej Afryki	22
--------------	--	----

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL